

[Tholstrup.]

man kan give invaliderne, for at de kan få et køretøj at køre i; de skal dog selv have råd til at anskaffe sig det, og da de er handikappet i deres erhverv, er alene det at anskaffe køretøjet en stor opgave for dem. Vi bør ikke på nogen måde lægge hindringer i vejen for, at de kan bevæge sig omkring, ligesom vi andre føre mennesker kan.

Vedrørende § 5 vil jeg gerne spørge — jeg forstår ikke rigtigt bestemmelsen —: Indeholder den, at benzinselskaberne kan vente med at betale afgift af benzinen til det tidspunkt, hvor den køres bort fra benzinlagrene, eller skal den urimelighed stadigvæk opretholdes, at skatten skal betales ved indførslen til lagrene? Kan vi ikke nå frem til, at lagrene betragtes som en slags frilagre, og at afgiften først berigtiges, når benzinen i de store tankvogne køres ud fra lagrene? De store lagre er så få, at en sådan ordning administrativt ikke kan volde nogen som helst vanskelighed. Kontrol skal der jo til alligevel. Jeg går ud fra, at det er sådan, bestemmelsen skal forstås, sådan vil jeg i hvert fald gerne forstå den. Der vil herved kunne spares betydelige forsikringsbeløb. Jeg har her tidligere nævnt, at det koster landet en valutaudgift på mellem ½ og 1 mill. kr., idet forsikringselskaberne genforsikrer i udlandet og derfor må aflevere præmien i fremmed valuta. Hvis den højtærede finansminister vil imødekomme dette ønske, vil landet altså spare mellem ½ og 1 mill. kr. i fremmed valuta, et beløb, som går til præmiebetaling til fremmede selskaber.

Vedrørende § 6, som angår afgift af benzin til motorbåde, vil jeg spørge, om man ikke kunne gå den enkle vej at tillade, at fiskerbåde og motorbåde køber den farvede benzin, som vi nu med så stort besvær har fået indført på andre områder; det må vel være muligt også at bruge den på dette område.

Finansministeren (Kampmann): Må jeg takke for tilslutningen fra alle sider til dette lovforslag. Det glædede mig at høre, at der endog blev anvendt ordet påskønnelsesværdigt om det, der her er foreslået. Jeg synes, det er en god indledning til den

lille mødeserie, som nu er startet, og jeg håber, det må fortsætte møderne igennem.

Det ærede medlem hr. From nævnte spørgsmålet om varebilerne. Den tanke, det ærede medlem fremdrog vedrørende beskatningen af varebiler, har jeg også hørt om. Jeg vil gerne overveje den i sommerens løb, og så kan vi se, om det kan påvirke det lovforslag, som skal genfremsettes til efteråret.

Det ærede medlem hr. Kirkegaard var, ligesom flere af de følgende ordførere, inde på, at man skulle lempe beskatningen, så godt man overhovedet kunne, for de invaliderede. Det vil jeg også gerne gøre. Vanskeligheden består imidlertid i at trække grænsen mellem de tilfælde, hvor vi virkelig skal hjælpe, og de tilfælde, hvor der, selvom man nok kan føle nogen medlidenhed, dog ikke er samme grund til at hjælpe. Invaliditetsbegrebet kan nemlig fortolkes på mange måder. Jeg kan sige i anledning af, hvad der er fremdraget, at jeg har fået en henvendelse fra motorudvalget for invaliderede, der har spurgt, hvorvidt der kunne tilvejebringes hjemmel for afgiftsfritagelse for såkaldte knallertbiler, der ikke kan køre over 30 km i timen, en særlig form for køretøj, som invaliderede har brug for. Jeg vil gerne overveje, om en sådan hjemmel kan tilvejebringes, ikke alene i tilfælde, hvor der er tale om erhvervsmæssigt behov for køretøj, men også i tilfælde, hvor der kan gives mulighed for, at den stærkt invaliderede kan komme rundt ligesom andre personer; jeg overvejer at stille ændringsforslag, således at det kan gennemføres.

Det ærede medlem hr. Tholstrup var inde på, hvordan § 5 skal forstås, og ville gerne forstå den på en bestemt måde. Jeg kan hertil svare, at den skal forstås efter ordlyden, som er: „Der kan fastsættes særlige regler for indrømmelse af kreditordning uden sikkerhedsstillelse“.

From: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister, fordi han vil se med velvilje på spørgsmålet om varebilerne; men jeg er noget ængstelig ved at udsætte afgørelsen til den endelige behandling af det store motorlovskompleks, for vi har jo ingen mulighed for at overse, hvornår vi når så vidt. Derfor spurgte jeg den højt-